

पञ्च निक्षेपणानि भवन्ति । तद्यथा । फलकं त्रयटकं
सञ्चकलय उदकमाङ्गिका शिख्यञ्चेति ॥ सप्त शीतीकर-
णानि भवन्ति प्रवातस्थापनसुदकप्रक्षेपणं यष्टिकाभ्रामणं
व्यजनं वस्त्रोद्धरणं वालुकाप्रक्षेपणं शिख्यावलम्बनञ्चेति
अम्बुकण पु० दैत० । शीकरे जलविन्दौ स्त्रीत्येके । [च ।
अम्बुकाण्टक पु० अम्बुनः कण्टकमिव । १ कुम्भीरे, २ शृङ्गाटके
अम्बुकिरात पु० अम्बुनि किरात इव हिंसः । कुम्भीरे ।
अम्बुकीश पु० अम्बुनि कीशः वानर इव । (शुशुक) इति
ख्याते शिशुमारो जलजन्तुभेदे ।

अम्बुकूर्म पु० अम्बुनि कूर्म इव । शिशुमारो (शुशुक) हेम० ।
अम्बुकेशर पु० अम्बुजातः केशरोऽस्य । क्लोलङ्गवृत्ते रत्नमा० ।
अम्बुचर ति० अम्बुनि चरति चर-ट ७त० । जलचरे
हंसादौ स्त्रियां ङीप् । [ख्याते शैवाले ।

अम्बुचामर न० अम्बुनि चामरमिव । (सेओयाला) इति
अम्बुचारिन् ति० अम्बुनि चरति चर-णिनि ७त० ।
जलचरे हंसादौ स्त्रियां ङीप् । “ब्रूताहिंसरटानाञ्च
तिरसां चाम्बुचारिणाम्” मनुः ।

अम्बुज न० अम्बुनि जायते जन-ड । १ पद्मे २ सारसपक्षिणि ।
३ चन्द्रे ४ कर्पूरे ५ हिजल् इति ख्याते वृत्ते च पु० ।
दैशङ्गे पु० न० । ७ वज्जे च । वज्जस्य जलद्रुमभवत्वात्तथा-
त्वम् । “चापं पाशाभ्युज सरसिजान्यङ्गुशं पुष्पवाणमिति”-
ऽभुवनेश्वरीध्याने अम्बुजं पद्मं नतु शङ्खमिति तन्त्र-
सारोक्तेः अस्य शङ्खवाचकतापीति ज्ञायते ।

अम्बुजन्मन् न० अम्बुनो जन्मास्य जन्मोत्तरपदत्वाद्गृधि-
करणो बह्व्रीहिः । १ पद्मे २ सारसविहङ्गे ३ शङ्गे पु० च ।
अम्बुजासना स्त्री अम्बुजमासनम् यस्याः । १ जलस्याम् ।
२ जलोद्भवे ति० । [याम् अच् । शैवाले (सेओयाला) ।
अम्बुताल पु० अम्बुनि तालयति प्रतितिष्ठति चु० तल-प्रतिष्ठा-
अम्बुद पु० अम्बु ददाति दा-क । १ मेघे, “नवाम्बुदश्या-
मवपुन्यं विस्तृतं” भाषः “नवाम्बुदानीकमुहूर्त्तलाञ्छने”
“स्वतश्चुपतं वङ्गिमिवाङ्गिरम्बुदः” इति च रघुः ।
२ सुस्तके च ।

अम्बुधर पु० अम्बुनि धरति धृ-अच् । १ मेघे “शरत्प्रसृ-
ष्टाम्बुधरोपरोधः” रघुः “अशनेरसृष्टस्य चोभयोर्व-
शिनश्चाम्बुधराश्च योनयः” कुमा० । २ सुस्तके च ।

अम्बुधि पु० अम्बुनि धीयन्ते ऽन्धा-आधारे कि । १ सुस्तके ।
“रत्नावलीरम्बुधिराबबम्ब” भाषः २ उदकाधारे घटादौ
अम्बुधिर्घटः सि० कौ० । ३ चतुःसंख्यान्विते च ।

अम्बुधिप्रसवा स्त्री अम्बुधिमिव प्रचुररसं प्रसृते प्र+सृ-
अच् । १ इतकुमार्याम् ।

अम्बुनिधि अम्बूनि निधीयन्ते ऽस्मिन् अम्बु+नि+धा-आधारे
कि । सुस्तके । “देवासुरैरमृतमम्बुनिधिर्मममन्थे” किरा० ।
“ये पक्षिणः प्रथममम्बुनिधिं गतास्ते” भाषः ।

अम्बुप पु० अम्बूनि पाति पिबति वा पा-रुक्षणे-पाने वा क ।
१ जलेश्वरे वरुणे “रक्षोऽम्बुपानिलशशीशपुराणि चाष्टौ”
सि० शि० । २ सुस्तके च ३ जलपायिनि ति० ।

अम्बुपना स्त्री अम्बूनि पत्ने यस्याः । उच्चटावृत्ते । अम्बु-
युक्तं पलमस्याः गौरा० ङोष् । अम्बुपत्नीत्यम्यल ।

अम्बुप्रसाद पु० अम्बूनि प्रसादयति प्र+सद+णिच्-अण्
उप० स० । कतककट्टके (निर्मात्य) ।

अम्बुप्रसादन न० अम्बूनि प्रसादयति प्र+सद+णिच्-ल्यु
दैत० । कतककट्टके “फलं कतककट्टकस्य यद्यम्बुप्रसादनम्”
मनुः । जलप्रसादकारके ति० तानि ३३० पृष्ठे दृश्यन्ति ।

अम्बुभृत् पु० अम्बु विभर्त्ति-भृ-क्विप् दैत० । १ मेघे
२ सुस्तके ३ सुस्तके च । ४ जलाधारमाले ति० ।

अम्बुभृत् ति० अम्बूनि बाह्व्येन सन्त्यस्मिन् । १ बह्वदके देशादौ
स्त्रियां ङीप् । सा च २ नदीभेदे । “ततोऽम्बुमत्या धर्मज्ञः !
सुतीर्थञ्चायुतसम् भा० व० प० ।

अम्बुमातृज पु० अम्बुमाले अल्पजले जायते जन-ड
७त० । शम्बूके, (शाशुक) हेम० । [२ सुस्तके च ।

अम्बुमुच् पु० अम्बूनि मुञ्चति मुच-क्विप् दैत० । १ मेघे
अम्बुर पु० अम्ब-वा० उरन् । द्वाराधःकाष्ठे (गोवराट) हेम० ।

अम्बुराशि पु० अम्बूनां राशयो यत् । सुस्तके । “नैतन्न-
भोगण्डलमम्बुराशिः” सा० द० “अभूतपूर्वां रुचसम्बु-
राशे” भाषः “शापं दधज्ज्वलनमौर्वमिवाम्बुराशिः” रघुः ।

अम्बुरुह न० अम्बुनि रोहति रुह-क्विप् ७त० । १ पद्मे
“विस्तृत्वैरम्बुरुहां रजोभिः” भाषः । २ सारसविहङ्गे च

अम्बुरुह पु० अम्बुनि-रोहति रुह-क ७त० । १ पद्मे ।
“द्रव्यधाम्बुरुहं दिव्यं गोशृङ्गं नाम पर्वतम्” । “नदीं
गोदावरीं चैव प्रसन्नाम्बुरुहां तत” इति च रामा० ।

अम्बुरुहं पद्ममिव पुष्पमस्याः अर्थ० अच् । स्थल पक्षिन्यां स्त्री
अम्बुरुहिणी स्त्री अम्बुरुहाणां समूहः सन्निकटदेशोवा इति ।

१ पद्मसमूहे २ पद्मलतायाञ्च । [रसे च ।
अम्बुरोहिन् न० अम्बूनि रोहति रुह-णिनि । १ पद्मे २ सा-
अम्बुवाची स्त्री अम्बु तद्वर्षणं वाचयति सूचयति वच-णिच्-अण्
उप० स० ङीप् । आर्द्राद्यपादस्थरविकाशिकभूमौ “आर्द्राद्यादि